

Jomfruspringet

Kilde 3

C.T. Engelstoft: *Odense Byes Historie* (genoptryk 1978)

Blev end byen således ikke egentlig plyndret, var det dog en tung skæbne at være næsten to år i fjendevold, og de rå, til dels lejede, skarer kunne tillade sig meget: hverken offentlig eller privat ejendom kunne være sikker; man troede end ikke kirkerne og gravene unddragne deres randsagelse, og uden egentlig krigsvold kunne mangan en voldsgerning blive begået, hvorom også et og andet sagn, om hvad der skete inden døre, har bevaret sig, ligesom også kirkebøgerne vidne om enkelte blodige gerninger. Brutalitet og kådhed karakterisere dog mest, hvad der således berettes; men stærkt må det indtryk have været, som de efterlod sig, når sagnet kunne henføre til svenskernes tid den historie, som er bekendt under navn af Jomfruspringet: der siges, at en ærbar pige blev forfulgt af kåde soldater og for at redde sin ære flygtede op i Skt. Knuds Kirketårn, og da de fulgte efter hende, styrtede hun sig ud af de øverste luger og fandt sin død, hvor hendes fodtrin endnu ses i stenen (på Klingenberg foran Porten til Skt. Knuds Kloster). Det er ikke let at tænke sig denne begivenhed som historisk og passeret i det 17. århundrede, eftersom ingen kundskab om hendes navn og grav og ingen optegnelse er kommen til eftertiden i de mange samtidige dagbøger og beretninger; men at det løse folkesagn, der mulig kan være ældre, har hæftet sig til svenskernes tid, er altid et vidnesbyrd om det minde, krigens år efterlod sig på stedet. Hvad indtryk byen gjorde på de svenske, vides ikke; men da den efter deres fordrivelse fik en del af de hollandske hjælpetropper i kvarter, var der blandt dem en officer, som har ført en dagbog, hvor han også omtaler Odense. Han skriver, at han blev særdeles godt indkvarteret hos rådmænd Peder Pedersen (Lerche), og at Odense var en vel bygget by, men ikke befæstet, uden for så vidt et ældre hornværk ved åen tjente til forsvar; Kongsgården var ødelagt, og staden i det hele stærkt medtaget af de svenske. Men det interessanteste er, at han beretter, at Odense havde ord for at have de skønneste kvinder i hele Danmark, skønt han dog ikke selv (i de fire uger, han var der), havde set nogen, der fortjente dette ry.